

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการขยายพื้นที่ปลูกท้องของเกษตรกรบ้านชนบท จำนวนแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ และศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการขยายพื้นที่ปลูกท้องของเกษตรกร ตลอดจนเปรียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจระหว่างผู้ที่ต้องการขยายพื้นที่เพาะปลูกและผู้ที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่เพาะปลูกท้อง มีการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากประชากรทั้งสิ้น 128 ราย ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร

ตอนที่ 2 การตัดสินใจในการขยายและไม่ขยายพื้นที่เพาะปลูกท้องของเกษตรกร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจระหว่างผู้ที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูก และผู้ที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูก

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกร

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

1.1 เพศของเกษตรกร

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูกและเกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกทั้งหมดเป็นเพศชาย(ตารางที่1)

ตารางที่ 1 เพศของเกษตรกร

เพศ	เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	44	100.0	84	100.0
หญิง	0	0.0	0	0.0
รวม	44	100.0	84	100.0

1.2 อายุของเกษตรกร

เกษตรกรที่ขับ犁พื้นที่ปลูกร้อยละ 43.2 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี รองลงมา ร้อยละ 29.5 มีอายุมากกว่า 50 ปี (มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี) และร้อยละ 27.3 มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี (มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี) ส่วนเกษตรกรที่ไม่ขับ犁พื้นที่ปลูกร้อยละ 36.9 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี รองลงมา ร้อยละ 34.5 มีอายุมากกว่า 50 ปี (มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี) และร้อยละ 28.6 มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 อายุของเกษตรกร

อายุ (ปี)	เกษตรกรที่ขับ犁พื้นที่ปลูก		เกษตรกรที่ไม่ขับ犁พื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
30 – 39	7	15.9	14	16.7
40 – 49	14	31.8	29	34.5
50 – 59	22	50	32	38.1
60 ขึ้นไป	1	2.3	9	10.7
รวม	44	100.0	84	100.0

เกษตรกรที่ขับ犁พื้นที่ปลูก อายุเฉลี่ย 47.77 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.60
อายุต่ำสุด 30 ปี อายุสูงสุด 60 ปี

เกษตรกรที่ไม่ขับ犁พื้นที่ปลูก อายุเฉลี่ย 47.78 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.52
อายุต่ำสุด 35 ปี อายุสูงสุด 60 ปี

1.3 ระดับการศึกษา

เกษตรกรที่ขับ犁พื้นที่ปลูกร้อยละ 31.8 ไม่ได้รับการศึกษาและมีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา มีจำนวนเท่ากัน รองลงมา ร้อยละ 22.7 มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา และร้อยละ 13.6 มีการศึกษาสูงกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษา ส่วนเกษตรกรที่ไม่ขับ犁พื้นที่ปลูกร้อยละ 39.6 ไม่ได้รับการศึกษา รองลงมา ร้อยละ 29.8 มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา ร้อยละ 22.6 มีการศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษา และร้อยละ 10.7 มีการศึกษาสูงกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษา (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ระดับการศึกษาของเกย์ตරกร

ระดับการศึกษา	เกย์ตරกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกย์ตරกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	14	31.8	31	36.9
ประถมศึกษา	14	31.8	25	29.8
มัธยมศึกษา	10	22.7	19	22.6
สูงกว่ามัธยมศึกษา	6	13.6	9	10.7
รวม	44	100.0	84	100.0

1.4 ประสบการณ์การปลูกท้อของเกย์ตරกร

เกย์ตරกรที่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 56.8 มีประสบการณ์การปลูกท้อระหว่าง 6-10 ปี รองลงมา r้อยละ 19.5 มีประสบการณ์การปลูกท้อน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี และร้อยละ 13.6 มีประสบการณ์การปลูกท้อมากกว่า 10 ปี ส่วนเกย์ตරกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 64.3 มีประสบการณ์การปลูกท้อระหว่าง 6-10 ปี รองลงมา r้อยละ 20.2 ประสบการณ์การปลูกท้อมากกว่า 10 ปี และร้อยละ 15.5 มีประสบการณ์การปลูกท้อน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 4 ประสบการณ์การปลูกท้อของเกย์ตරกร

ประสบการณ์การปลูกท้อ (ปี)	เกย์ตරกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกย์ตරกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5	13	29.5	13	15.5
6 – 10	25	56.8	54	64.3
มากกว่า 10	6	13.6	17	20.2
รวม	44	100.0	84	100.0

เกย์ตරกรที่ขยายพื้นที่ปลูก ประสบการณ์เฉลี่ย 8.82 ปี ผู้ที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก ประสบการณ์เฉลี่ย 3.14 ปี ประสบการณ์ต่ำสุด 4 ปี ประสบการณ์สูงสุด 15 ปี

เกย์ตරกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก ประสบการณ์เฉลี่ย 9.49 ปี ผู้ที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก ประสบการณ์เฉลี่ย 2.89 ปี ประสบการณ์ต่ำสุด 5 ปี ประสบการณ์สูงสุด 16 ปี

1.5 พื้นที่ปููกห้อในปีที่ผ่านมา

เกย์ตระกรที่ข่ายพื้นที่ปููกส่วนใหญ่ร้อยละ 40.9 มีพื้นที่ปููกห้อมากกว่า 4 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 31.8 มีพื้นที่ปููกห้อน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ไร่ และร้อยละ 27.3 มีพื้นที่ปููกห้อระหว่าง 3 – 4 ไร่ ส่วนเกย์ตระกรที่ไม่ข่ายพื้นที่ปููกร้อยละ 46.4 มีพื้นที่ปููกห้อระหว่าง 3-4 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 31.0 มีพื้นที่ปููกห้อน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ไร่ และร้อยละ 22.6 มีพื้นที่ปููกห้อมากกว่า 4 ไร่ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 พื้นที่ปููกห้อในปีที่ผ่านมาของเกย์ตระกร

พื้นที่ปููกห้อในปีที่ผ่านมา (ไร่)	เกย์ตระกรที่ข่ายพื้นที่ปููก		เกย์ตระกรที่ไม่ข่ายพื้นที่ปููก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2	14	31.8	26	31.0
3 – 4	12	27.3	39	46.4
มากกว่า 4	18	40.9	19	22.6
รวม	44	100.0	84	100.0

เกย์ตระกรที่ข่ายพื้นที่ปููก พื้นที่ปููกห้อเฉลี่ย 4.07 ไร่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.26
พื้นที่ปููกห้อต่ำสุด 2 ไร่ พื้นที่ปููกห้อสูงสุด 10 ไร่

เกย์ตระกรที่ไม่ข่ายพื้นที่ปููก พื้นที่ปููกห้อเฉลี่ย 3.30 ไร่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.73
พื้นที่ปููกห้อต่ำสุด 1 ไร่ พื้นที่ปููกห้อสูงสุด 10 ไร่

1.6 ลักษณะพื้นที่ปููกห้อในปีที่ผ่านมา

เกย์ตระกรที่ข่ายพื้นที่ปููกส่วนใหญ่ร้อยละ 95.5 มีพื้นที่ล้าดเทไม่เกิน 30% และร้อยละ 4.5 มีพื้นที่ล้าดเทเกิน 30% ส่วนเกย์ตระกรที่ไม่ข่ายพื้นที่ปููกส่วนใหญ่ร้อยละ 94.0 มีพื้นที่ล้าดเทไม่เกิน 30% และร้อยละ 6.0 มีพื้นที่ล้าดเทเกิน 30% (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ลักษณะพื้นที่ปููกห้อในปีที่ผ่านมาของเกย์ตระกร

ลักษณะพื้นที่ปููกห้อในปีที่ผ่านมา	เกย์ตระกรที่ข่ายพื้นที่ปููก		เกย์ตระกรที่ไม่ข่ายพื้นที่ปููก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ล้าดเทไม่เกิน 30%	42	95.5	79	94.0
ล้าดเทเกิน 30%	2	4.5	5	6.0
รวม	44	100.0	84	100.0

1.7 ขนาดพื้นที่ถือครองที่ดิน

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 63.6 มีพื้นที่ถือครองที่ดินระหว่าง 5 – 10 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 27.3 มีพื้นที่ถือครองที่ดินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ไร่ และร้อยละ 9.1 มีพื้นที่ถือครองที่ดินมากกว่า 10 ไร่ ส่วนเกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 82.1 มีพื้นที่ถือครองที่ดินระหว่าง 5 – 10 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 13.1 มีพื้นที่ถือครองที่ดินมากกว่า 10 ไร่ และร้อยละ 4.8 มีพื้นที่ถือครองที่ดินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ไร่ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ขนาดพื้นที่ถือครองที่ดินในครัวเรือนของเกษตรกร

ขนาดพื้นที่ถือครอง (ไร่)	เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5	12	27.3	4	4.8
5 – 10	28	63.6	69	82.1
มากกว่า 10	4	9.1	11	13.1
รวม	44	100.0	84	100.0

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก พื้นที่ถือครองเฉลี่ย 8.16 ไร่ ส่วนเป็นมาตรฐาน 3.56
พื้นที่ถือครองต่ำสุด 4 ไร่ พื้นที่ถือครองสูงสุด 20 ไร่

เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก พื้นที่ถือครองเฉลี่ย 9.20 ไร่ ส่วนเป็นมาตรฐาน 3.01
พื้นที่ถือครองต่ำสุด 5 ไร่ พื้นที่ถือครองสูงสุด 18 ไร่

1.8 พืชหลักของเกษตรกร

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 54.5 ปลูกเบญจมาศ รองลงมา ร้อยละ 34.1 ปลูกห้อ และร้อยละ 4.5 มีการปลูกผักและเบญจมาศ และการปลูกผักและผลไม้จำนวนเท่ากัน ส่วนเกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 83.3 ปลูกเบญจมาศ รองลงมา ร้อยละ 7.1 ปลูกห้อ และร้อยละ 4.8 มีการปลูกผักและเบญจมาศ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 พืชหลักของเกษตรกร

พืชหลักของเกษตรกร	เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ท้อ	15	34.1	6	7.1
เบญจมาศ	24	54.5	70	83.3
ผัก	1	2.3	2	2.4
ผลับ	0	0.0	2	2.4
ผักและเบญจมาศ	2	4.5	4	4.8
ผักและผลับ	2	4.5	0	0.0
รวม	44	100.0	84	100.0

1.9 สมาชิกในครัวเรือน

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 72.7 มีสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 5-10 คน รองลงมา r้อยละ 20.5 มีสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 คน และร้อยละ 6.8 มีสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 10 คน ส่วนเกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 75.0 มีสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 5-10 คน รองลงมา r้อยละ 15.5 มีสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 10 คน และร้อยละ 9.5 มีสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 คน (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 สมาชิกในครัวเรือน

สมาชิกในครัวเรือน (คน)	เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5	9	20.5	8	9.5
5 – 10	32	72.7	63	75.0
มากกว่า 10	3	6.8	13	15.5
รวม	44	100.0	84	100.0

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก สมาชิกเฉลี่ย 7.09 คน
สมาชิกต่ำสุด 4 คน จำนวน 2.44
สมาชิกสูงสุด 15 คน

เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก สมาชิกเฉลี่ย 8.54 คน
สมาชิกต่ำสุด 5 คน จำนวน 2.89
สมาชิกสูงสุด 16 คน

1.10 แรงงานในครัวเรือน

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 50.0 มีแรงงานในครัวเรือนมากกว่า 4 คน รองลงมา r้อยละ 34.1 มีแรงงานในครัวเรือนระหว่าง 3-4 คน และร้อยละ 15.9 มีแรงงานในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 คน ส่วนเกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 66.7 มีแรงงานในครัวเรือนมากกว่า 4 คน รองลงมา r้อยละ 29.8 มีแรงงานในครัวเรือนระหว่าง 3-4 คน และร้อยละ 3.6 มีสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 คน (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 แรงงานในครัวเรือน

แรงงานในครัวเรือน (คน)	เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 – 3	14	31.8	16	19
4 – 6	25	56.8	44	52.3
7 – 9	3	6.8	10	12
10 – 12	2	4.6	14	16.7
รวม	44	100.0	84	100.0

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก

แรงงานเฉลี่ย 4.59 คน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.99

แรงงานต่ำสุด 2 คน

แรงงานสูงสุด 10 คน

เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก

แรงงานเฉลี่ย 6.00 คน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.63

แรงงานต่ำสุด 2 คน

แรงงานสูงสุด 12 คน

1.11 แรงงานในสวนห้อ

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 50.0 มีแรงงานในครัวเรือนมากกว่า 4 คน รองลงมา r้อยละ 36.4 มีแรงงานในครัวเรือนระหว่าง 3-4 คน และร้อยละ 13.6 มีแรงงานในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 คน ส่วนเกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 65.5 มีแรงงานในครัวเรือนมากกว่า 4 คน รองลงมา r้อยละ 29.8 มีแรงงานในครัวเรือนระหว่าง 3-4 คน และร้อยละ 6.0 มีสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 คน (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 แรงงานในสวนท้อ

แรงงานในสวนท้อ (คน)	เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 – 3	12	27.3	16	19
4 – 6	26	59.1	44	52.3
7 – 9	4	9.1	10	12
10 – 12	2	4.5	14	16.7
รวม	44	100.0	84	100.0

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก	แรงงานเฉลี่ย 4.60 คน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.78
	แรงงานต่ำสุด 2 คน	แรงงานสูงสุด 10 คน
เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	แรงงานเฉลี่ย 5.95 คน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.66
	แรงงานต่ำสุด 2 คน	แรงงานสูงสุด 12 คน

1.12 รายได้ภาคการเกษตร

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 59.1 มีรายได้ภาคการเกษตรน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 34.1 มีรายได้ภาคการเกษตรระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท และร้อยละ 6.8 มีรายได้ภาคการเกษตรมากกว่า 100,000 บาท ส่วนเกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 70.2 มีรายได้ภาคการเกษตรระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท และร้อยละ 29.8 มีรายได้ภาคการเกษตรน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 รายได้ภาคการเกษตรของเกษตรกร

รายได้ภาคการเกษตร (บาท)	เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000	26	59.1	25	29.8
50,001-100,000	15	34.1	59	70.2
มากกว่า 100,000	3	6.8	0	0.0
รวม	44	100.0	84	100.0

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก	รายได้เฉลี่ย 57,000.00 บาท	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 24,620.85
	รายได้ต่ำสุด 30,000 บาท	รายได้สูงสุด 160,000 บาท
เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	รายได้เฉลี่ย 62,285.71 บาท	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13,291.52

รายได้ต่ำสุด 10,000 บาท รายได้สูงสุด 86,000 บาท

1.13 รายได้จากการปลูกห้อ

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 63.6 มีรายได้จากการปลูกห้อน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 25.0 มีรายได้จากการปลูกห้อระหว่าง 20,001 – 40,000 บาท และร้อยละ 11.4 มีรายได้จากการปลูกห้อมากกว่า 40,000 บาท ส่วนเกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 84.5 มีรายได้จากการปลูกห้อน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 11.9 มีรายได้จากการปลูกห้อระหว่าง 20,001 – 40,000 บาท และร้อยละ 3.6 มีรายได้จากการปลูกห้อมากกว่า 40,000 บาท (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 รายได้จากการปลูกห้อของเกษตรกร

รายได้จากการปลูกห้อ (บาท)	เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000	28	63.6	71	84.5
20,001-40,000	11	25.0	10	11.9
มากกว่า 40,000	5	11.4	3	3.6
รวม	44	100.0	84	100.0

เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูก รายได้เฉลี่ย 24,272.73 บาท ส่วนเบี้ยงเบนมาตรฐาน 16,348.48
รายได้ต่ำสุด 10,000 บาท รายได้สูงสุด 80,000 บาท

เกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก รายได้เฉลี่ย 16,630.95 บาท ส่วนเบี้ยงเบนมาตรฐาน 10,440.63

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

1.14 รายได้จากการเกย์ตอร์อื่นๆ

เกย์ตอร์ที่ข้ายายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 47.7 มีรายได้เกย์ตอร์อื่นๆ ระหว่าง 20,001 – 40,000 บาท รองลงมา r้อยละ 29.6 มีรายได้เกย์ตอร์อื่นๆ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท และร้อยละ 22.7 มีรายได้เกย์ตอร์อื่นๆ มากกว่า 40,000 บาท ส่วนเกย์ตอร์ที่ไม่ข้ายายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 60.8 มีรายได้เกย์ตอร์อื่นๆ มากกว่า 40,000 บาท รองลงมา r้อยละ 32.1 มีรายได้เกย์ตอร์อื่นๆ ระหว่าง 20,001 – 40,000 บาท และร้อยละ 7.1 มีรายได้เกย์ตอร์อื่นๆ มากกว่า 40,000 บาท (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 รายได้จากการเกย์ตอร์อื่นๆ ของเกย์ตอร์

รายได้เกย์ตอร์อื่นๆ (บาท)	เกย์ตอร์ที่ข้ายายพื้นที่ปลูก		เกย์ตอร์ที่ไม่ข้ายายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000	13	29.6	6	7.1
20,001-40,000	21	47.7	27	32.1
มากกว่า 40,000	10	22.7	51	60.8
รวม	44	100.0	84	100.0

เกย์ตอร์ที่ข้ายายพื้นที่ปลูก รายได้เฉลี่ย 33,488.37 บาท ส่วนเบี้ยงเบนมาตรฐาน 17,416.98
รายได้ต่ำสุด 5,000 บาท รายได้สูงสุด 90,000 บาท

เกย์ตอร์ที่ไม่ข้ายายพื้นที่ปลูก รายได้เฉลี่ย 45,940.48 บาท ส่วนเบี้ยงเบนมาตรฐาน 13,244.10
รายได้ต่ำสุด 10,000 บาท รายได้สูงสุด 76,000 บาท

1.15 รายได้ในกิจกรรมเกษตร

เกษตรกรที่ขายพื้นที่ปลูกร้อยละ 20.5 มีรายได้ในกิจกรรมเกษตร ระหว่าง 50,000 – 100,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 9.1 มีรายได้ในกิจกรรมเกษตรมากกว่า 100,000 บาท และร้อยละ 6.8 มีรายได้ในกิจกรรมเกษตรน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท ส่วนเกษตรกรที่ไม่ขายพื้นที่ปลูกร้อยละ 16.7 มีรายได้ในกิจกรรมเกษตร ระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 9.5 มีรายได้ในกิจกรรมเกษตรน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท และร้อยละ 1.2 มีรายได้ในกิจกรรมเกษตรน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 รายได้ในกิจกรรมเกษตรของเกษตรกร

รายได้ในกิจกรรมเกษตร (บาท)	เกษตรกรที่ขายพื้นที่ปลูก		เกษตรกรที่ไม่ขายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้ในกิจกรรมเกษตร	28	63.6	61	72.6
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000	3	6.8	8	9.5
50,001-100,000	9	20.5	14	16.7
มากกว่า 100,000	4	9.1	1	1.2
รวม	44	100.0	84	100.0

เกษตรกรที่ขายพื้นที่ปลูก รายได้เฉลี่ย 79,500.00 บาท ส่วนเบี้ยงเบนมาตรฐาน 39,889.85
รายได้ต่ำสุด 36,000 บาท รายได้สูงสุด 180,000 บาท

เกษตรกรที่ไม่ขายพื้นที่ปลูก รายได้เฉลี่ย 60,521.74 บาท ส่วนเบี้ยงเบนมาตรฐาน 16,373.12

รายได้ต่ำสุด 36,000 บาท รายได้สูงสุด 120,000 บาท

1.16 ราคาห้องในปีที่ผ่านมา

เกย์ตระกรที่ข้ายานพื้นที่ปลูกร้อยละ 50.0 มีราคาห้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 65 บาทต่อกิโลกรัม และมากกว่า 65 บาทต่อกิโลกรัมมีจำนวนเท่ากัน ส่วนเกย์ตระกรที่ไม่ข้ายานพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 60.7 มีราคาห้องมากกว่า 65 บาทต่อกิโลกรัม และร้อยละ 39.3 มีราคาห้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 65 บาทต่อกิโลกรัม (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 ราคาห้องในปีที่ผ่านมา

ราคาห้องในปีที่ผ่านมา (บาท ต่อกิโลกรัม)	เกย์ตระกรที่ข้ายานพื้นที่ปลูก		เกย์ตระกรที่ไม่ข้ายานพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 65	22	50.0	33	39.3
มากกว่า 65	22	50.0	51	60.7
รวม	44	100.0	84	100.0

เกย์ตระกรที่ข้ายานพื้นที่ปลูก ราคาเฉลี่ย 67.73 บาท/กิโลกรัม S.D. เท่ากับ 4.24
ราคาน้ำดื่ม 60 บาท/กิโลกรัม ราคากลางสุด 75 บาท/กิโลกรัม

เกย์ตระกรที่ไม่ข้ายานพื้นที่ปลูก ราคาเฉลี่ย 68.93 บาท/กิโลกรัม S.D. เท่ากับ 4.53
ราคาน้ำดื่ม 60 บาท/กิโลกรัม ราคากลางสุด 75 บาท/กิโลกรัม

หมายเหตุ ราคาน้ำดื่ม 60 บาท และราคากลางสุด 75 บาท เป็นราคากลางของโครงการหลวง

1.17 การติดต่อสื่อสาร

1.17.1 การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ โครงการหลวงและศูนย์วิจัยเกย์ตระกรที่ส่งเสริมฯ

เกย์ตระกรที่ข้ายานพื้นที่ปลูกและเกย์ตระกรที่ไม่ข้ายานพื้นที่ปลูกทั้งหมดมีการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ ของโครงการหลวงและศูนย์วิจัยเกย์ตระกรที่ส่งเสริมฯ (ตารางที่ 17)

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 17 การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ ของเกย์ตระกร

การติดต่อสื่อสารกับ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ	เกย์ตระกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกย์ตระกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	44	100.0	84	100.0
ไม่เคย	0	0.0	0	0.0
รวม	44	100.0	84	100.0

1.17.2 การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ และเพื่อนบ้าน ในด้านปัญหาการปลูกท้อ
 เกย์ตระกรที่ขยายพื้นที่ปลูกและเกย์ตระกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกทั้งหมดมีการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ และเพื่อนบ้านในการด้านปัญหาการปลูกท้อ (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 การติดต่อสื่อสาร ในด้านปัญหาการปลูกท้อ

การติดต่อสื่อสารในด้าน ปัญหาการปลูกท้อ	เกย์ตระกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกย์ตระกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	44	100.0	84	100.0
ไม่เคย	0	0.0	0	0.0
รวม	44	100.0	84	100.0

1.18 การได้รับข่าวสารเรื่องการจัดการผลิต และการตลาด

1.18.1 การได้รับข่าวสารเรื่องการจัดการผลิต และการตลาดจากเพื่อนบ้าน
 เกย์ตระกรที่ขยายพื้นที่ปลูกและเกย์ตระกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกทั้งหมดไม่ได้รับข่าวสารจากเพื่อนบ้าน (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 การได้รับข่าวสารทางด้านเกย์ตระกรจากเพื่อนบ้านของเกย์ตระกร

การได้รับข่าวสารจาก เพื่อนบ้าน	เกย์ตระกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกย์ตระกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	44	100.0	84	100.0
นานๆ ครั้ง	0	0.0	0	0.0
เดือนละครั้ง	0	0.0	0	0.0
รวม	44	100.0	84	100.0

1.18.2 การได้รับข่าวสารเรื่องการจัดการผลิต และการตลาดจากผู้ใหญ่บ้าน

เกย์ตระกรที่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 95.5 ไม่ได้รับข่าวสารจากผู้ใหญ่บ้าน และมีเพียงร้อยละ 4.5 ที่ได้รับข่าวสารจากผู้ใหญ่บ้านนานๆ ครั้ง ส่วนเกย์ตระกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกทั้งหมดไม่เคยได้รับข่าวสารจากผู้ใหญ่บ้าน (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 การได้รับข่าวสารทางด้านเกษตรจากผู้ใหญ่บ้านของเกย์ตระกร

การได้รับข่าวสารจาก	เกย์ตระกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกย์ตระกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก		
	ผู้ใหญ่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	42	95.5	84	100.0	
นานๆ ครั้ง	2	4.5	0	0.0	
เดือนละครั้ง	0	0.0	0	0.0	
รวม	44	100.0	84	100.0	

1.18.3 การได้รับข่าวสารเรื่องการจัดการผลิต และการตลาดจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริม เกย์ตระกรที่ขยายพื้นที่ปลูกทั้งหมดไม่เคยได้รับข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ ส่วน เกย์ตระกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับข่าวสารจากผู้ใหญ่บ้านร้อยละ 94.0 และมีเพียง ร้อยละ 6.0 ที่ได้รับข่าวสารนานๆ ครั้ง จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 การได้รับข่าวสารทางด้านเกษตรจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของเกย์ตระกร

การได้รับข่าวสารจาก	เกย์ตระกรที่ขยายพื้นที่ปลูก		เกย์ตระกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูก		
	เจ้าหน้าที่ส่งเสริมฯ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	44	100.0	79	94.0	
นานๆ ครั้ง	0	0.0	5	6.0	
เดือนละครั้ง	0	0.0	0	0.0	
รวม	44	100.0	84	100.0	

1.18.4 การได้รับข่าวสารเรื่องการจัดการผลิต และการตลาดจากวิทยุ

เกณฑ์ครบที่ข่ายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 95.5 ได้รับข่าวสารนานๆ ครั้งจากวิทยุ และร้อยละ 4.5 ได้รับข่าวสารเดือนละครั้งจากวิทยุ ส่วนเกณฑ์ที่ไม่ข่ายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารจากวิทยุนานๆ ครั้ง ร้อยละ 97.6 และมีเพียงร้อยละ 1.2 ที่ได้รับข่าวสารเดือนละครั้งจากวิทยุ (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 การได้รับข่าวสารทางด้านเกณฑ์จากวิทยุของเกณฑ์

การได้รับข่าวสารจาก	เกณฑ์ครบที่ข่ายพื้นที่ปลูก		เกณฑ์ที่ไม่ข่ายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุ				
ไม่เคย	0	0.0	1	1.2
นานๆ ครั้ง	42	95.5	82	97.6
เดือนละครั้ง	2	4.5	1	1.2
รวม	44	100.0	84	100.0

1.18.5 การได้รับข่าวสารเรื่องการจัดการผลิต และการตลาดจากโทรศัพท์มือถือ

เกณฑ์ครบที่ข่ายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 95.5 ได้รับข่าวสารนานๆ ครั้งจากโทรศัพท์มือถือ และร้อยละ 4.5 ได้รับข่าวสารเดือนละครั้งจากโทรศัพท์มือถือ ส่วนเกณฑ์ที่ไม่ข่ายพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ได้ไม่เคยได้รับข่าวสารจากโทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 97.6 และมีเพียงร้อยละ 2.4 ที่ได้รับข่าวสารนานๆ ครั้ง จากโทรศัพท์มือถือ (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 การได้รับข่าวสารทางด้านเกณฑ์จากโทรศัพท์มือถือของเกณฑ์

การได้รับข่าวสารจาก	เกณฑ์ครบที่ข่ายพื้นที่ปลูก		เกณฑ์ที่ไม่ข่ายพื้นที่ปลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โทรศัพท์มือถือ				
ไม่เคย	0	0.0	82	97.6
นานๆ ครั้ง	42	95.5	2	2.4
เดือนละครั้ง	2	4.5	0	0.0
รวม	44	100.0	84	100.0

1.18.6 การได้รับข่าวสารเรื่องการจัดการผลิต และการตลาดจากหนังสือพิมพ์

เกยตระกรที่ขยายพื้นที่ปูลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 77.3 ไม่เคยได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ และร้อยละ 22.7 ได้รับข่าวสารนานๆ ครั้งจากหนังสือพิมพ์ ส่วนเกยตระกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปูลูกส่วนใหญ่ได้ไม่เคยได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 78.6 และมีเพียงร้อยละ 21.4 ที่ได้รับข่าวสารนานๆ ครั้ง จากหนังสือพิมพ์ (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 การได้รับข่าวสารทางด้านเกษตรจากหนังสือพิมพ์ของเกยตระกร

การได้รับข่าวสารจาก หนังสือพิมพ์	เกยตระกรที่ขยายพื้นที่ปูลูก		เกยตระกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปูลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	34	77.3	66	78.6
นานๆ ครั้ง	10	22.7	18	21.4
เดือนละครั้ง	0	0.0	0	0.0
รวม	44	100.0	84	100.0

1.19 ตำแหน่งทางสังคม

เกยตระกรที่ขยายพื้นที่ปูลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 95.5 มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่โครงการหลวงชุมชน และร้อยละ 4.5 มีตำแหน่งเป็นคนงานโครงการหลวงชุมชน ส่วนเกยตระกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปูลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 95.2 มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่โครงการหลวงชุมชน และมีเพียงร้อยละ 4.8 มีตำแหน่งเป็นคนงานโครงการหลวงชุมชน (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 การมีตำแหน่งในองค์กรของเกยตระกร

ตำแหน่งในองค์กร	เกยตระกรที่ขยายพื้นที่ปูลูก		เกยตระกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปูลูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีตำแหน่งในองค์กร	31	70.4	59	70.2
คนงานในโครงการหลวงชุมชน	5	11.4	9	10.7
เจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยเกษตรหลวง เชียงใหม่ (ชุมชน)	0	0.0	2	2.4
คนงานในศูนย์วิจัยเกษตรหลวง เชียงใหม่ (ชุมชน)	5	11.4	7	8.3
ผู้นำหมู่บ้าน ผู้นำกลุ่มต่างๆ	0	0.0	3	3.6
กรรมการกลุ่มเกษตรกร	3	6.8	4	4.8

ตอนที่ 2 การตัดสินใจในการขยายพื้นที่เพาะปลูกห้อของเกษตรกร

จากผลการศึกษาอย่างลุ่มตัวอย่าง พบว่า เกษตรกรที่ขยายพื้นที่ปลูกมีระดับการตัดสินใจที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกห้อในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.72) โดยแยกเป็นประเด็นจะเห็นได้ว่าเหตุผลด้านความยุ่งยากในการดูแลรักษา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75) และด้านต้นทุนการผลิต (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52) เป็นเหตุผลที่ทำให้เกษตรกรตัดสินใจในระดับมากในการขยายพื้นที่ปลูกห้อ

ส่วนเกษตรกรที่ไม่ขยายพื้นที่ปลูกมีระดับการตัดสินใจที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกห้อในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.96) โดยแยกเป็นประเด็นจะเห็นได้ว่าเหตุผลด้านความพอใจของเงินทุนที่มีอยู่ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49) และด้านความยุ่งยากในการดูแลรักษา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82) เป็นเหตุผลที่ทำให้เกษตรกรตัดสินใจในระดับมากที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกห้อ

(ตารางที่ 26)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 26 เหตุผลในการตัดสินใจในความต้องการจะขยายพื้นที่ป่าลูกท้อ

เหตุผล	เกณฑ์การตัดสินใจในการจะขยายพื้นที่ป่าลูก					เกณฑ์การตัดสินใจไม่ขยายพื้นที่ป่าลูก				
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	ผล	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	ผล
	จน. (ร้อยละ)	จน. (ร้อยละ)	จน. (ร้อยละ)			จน. (ร้อยละ)	จน. (ร้อยละ)	จน. (ร้อยละ)		
1.ความต้องการของชนชาติพื้นที่อื่นๆ ของประเทศไทย	9 (20.5)	9 (20.5)	26 (59.1)	1.61	ปานกลาง	5 (13.1)	16 (19.0)	57 (67.9)	1.46	น้อย
2.ความต้องการของเชื้อสายที่มีอยู่	1 (2.3)	19 (43.2)	24 (54.5)	1.48	น้อย	42 (50.0)	41 (48.8)	1 (1.2)	2.49	มาก
3.ความต้องการของเชื้อสายที่มีอยู่	0 (0.0)	29 (65.9)	15 (34.1)	1.66	น้อย	28 (33.3)	56 (66.7)	0 (0.0)	2.33	ปานกลาง
4.ประสบการณ์ในการปลูกป่า	1 (2.3)	34 (77.3)	9 (20.5)	1.82	ปานกลาง	21 (25.0)	56 (66.7)	7 (8.3)	2.17	ปานกลาง
5.เข้ามาทำกิจกรรมทางศาสนา	12 (27.3)	27 (61.4)	12 (27.3)	1.84	ปานกลาง	22 (26.2)	58 (69.0)	4 (4.8)	2.21	ปานกลาง
6.ราชอาณาจักรที่อื่น	0 (0.0)	3 (6.8)	41 (93.2)	1.07	น้อย	0 (0.0)	17 (20.2)	67 (79.8)	1.20	น้อย
7.ภาคที่อยู่	2 (4.5)	21 (47.7)	21 (47.7)	1.57	น้อย	11 (13.1)	48 (57.1)	25 (29.8)	1.83	ปานกลาง
8.มีแหล่งเรียนรู้	0 (0.0)	11 (25.0)	33 (75.0)	1.25	น้อย	1 (1.2)	47 (56.0)	36 (42.9)	1.58	น้อย
9.แรงงานในครัวเรือน	0 (0.0)	12 (27.3)	32 (72.7)	1.27	น้อย	0 (0.0)	40 (47.6)	44 (52.4)	1.48	น้อย
10.มีคลาดที่ต้องรับ	2 (4.5)	27 (61.4)	15 (34.1)	1.70	ปานกลาง	2 (2.4)	60 (71.4)	22 (26.2)	1.76	ปานกลาง
11.ความต้องการของชนชาติพื้นที่อื่นๆ ของประเทศไทย	0 (0.0)	5 (11.4)	39 (88.6)	1.11	น้อย	1 (1.2)	31 (36.9)	52 (61.9)	1.39	น้อย
12.ความต้องการของชนชาติพื้นที่อื่นๆ ของประเทศไทย	3 (6.8)	34 (77.3)	7 (15.9)	1.91	ปานกลาง	11 (13.1)	73 (86.9)	0 (0.0)	2.13	ปานกลาง
13.ความต้องการของเชื้อสายที่มีอยู่	37 (84.1)	3 (6.8)	4 (9.1)	2.75	มาก	69 (82.1)	15 (17.9)	0 (0.0)	2.82	มาก
14.โรคและแมลงศัตรูพืช	13 (29.5)	30 (68.2)	1 (2.3)	2.27	ปานกลาง	25 (29.8)	55 (65.5)	4 (4.8)	2.25	ปานกลาง
15.ด้านทุนการผลิต	24 (54.5)	19 (43.2)	1 (2.3)	2.52	มาก	29 (34.5)	53 (63.1)	2 (2.4)	2.32	ปานกลาง
รวม				1.72	ปานกลาง	รวม			1.96	ปานกลาง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

3.1 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 11 ตัว คือ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ปลูกท้อ ขนาดพื้นที่ปลูกท้อ ขนาดพื้นที่ถือครอง แรงงานในครัวเรือน รายได้จากท้อ ราคาก่อสร้าง การได้รับข่าวสาร การมีตำแหน่งในองค์กรต่างๆ และโรคและแมลง กับตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจในการขยายพื้นที่ปลูกท้อของเกษตรกร

เมื่อตัวแปรตาม Y_1	=	การตัดสินใจในการขยายพื้นที่ปลูกท้อ
ตัวแปรอิสระ X_1	=	อายุเต็มของเกษตรกรจนถึงวันที่สำรวจ หน่วยเป็นปี
X_2	=	ระดับการศึกษาสูงสุดของเกษตรกร
X_3	=	ประสบการณ์ปลูก จำนวนปีตั้งแต่เกณฑ์เริ่มปลูกท้อ
X_4	=	ขนาดพื้นที่ปลูกท้อ จำนวนพื้นที่ปลูกท้อทั้งหมด วัดเป็นไร่
X_5	=	ขนาดพื้นที่ถือครอง จำนวนพื้นที่ถือครอง วัดเป็นไร่
X_6	=	แรงงานในครัวเรือน สมาชิกในครอบครัวที่ทำการเกษตรได้
X_7	=	รายได้จากท้อ จำนวนเงินที่ได้จากการจำหน่ายท้อ
X_8	=	ราคาก่อสร้าง โดยโครงการหลวง และจากเกษตรตั้งขาย
X_9	=	การได้รับข่าวสาร จากสื่อต่างๆ ด้านการเพาะปลูก
X_{10}	=	การมีตำแหน่งในองค์กรต่างๆ
X_{11}	=	ปัญหาเกี่ยวกับโรคและแมลง ที่เป็นอุปสรรคต่อการปลูกท้อ

เมื่อวิเคราะห์ดูค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมดกับตัวแปรตาม ดังตารางที่ 27 เปรียบเทียบเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันพบว่า ส่วนใหญ่แล้วตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับต่ำถึงปานกลาง ตามเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ของบุปผา (ม.ป.ป. : 148) และไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน โดยแบ่งเกณฑ์การวัดระดับดังนี้

ค่าของ R_{xy}	แสดงว่า
+0.7 ขึ้นไป	ความสัมพันธ์ในทางบวกและสูงมาก
+0.5-0.69	ความสัมพันธ์ในทางบวกและมากพอสมควร
+0.3-0.49	ความสัมพันธ์ในทางบวกและปานกลาง
+0.1-0.29	ความสัมพันธ์ในทางบวกและต่ำ
+0.01-0.09	ความสัมพันธ์ในทางบวกและแทนไม่มีความสัมพันธ์กันเลย
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์เลย

-0.01ถึง-0.09	ความสัมพันธ์ในทางลบและแทนไม่มีความสัมพันธ์กันเลย
-0.1ถึง-0.29	ความสัมพันธ์ในทางลบและต่ำ
-0.3ถึง-0.49	ความสัมพันธ์ในทางลบและปานกลาง
-0.5ถึง-0.69	ความสัมพันธ์ในทางลบและมากพอสมควร
-0.7ขึ้นไป	ความสัมพันธ์ในทางลบและสูงมาก

จัดทำโดย คณิตศาสตร์
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์หัตถ์พัฒนาเพื่อวัดความถ่วงร่องก้นภารตัดสินใจในการขยายพื้นที่ป่าถูกหักออกทรัพย์

	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁
Y	1.000	-.180	.072	-.193	-.224	-.112	-.087	-.074	-.148	.155	.144	.245
X ₁	1.000	-.579***	.440**	.270	.303*	.117	.037	.183	.263*	.060	.060	-.242
X ₂		1.000	-.173	-.047	.024	.185	.191	-.222	-.260*	-.069	.308*	
X ₃			1.000	.271*	.131	.094	.338*	.231	.085	-.093	.147	
X ₄				1.000	.524***	.418**	.564***	.437**	-.080	-.035	.389**	
X ₅					1.000	.510***	.084	.186	.068	.198	-.106	
X ₆						1.000	.286*	.103	-.131	-.041	-.064	
X ₇							1.000	.234	-.038	-.009	.216	
X ₈								1.000	.296*	.323*	-.131	
X ₉									1.000	.551***	.084	
X ₁₀										1.000	.283*	
X ₁₁											1.000	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ดังนั้นจึงได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์จากการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ (Multiple Regression Analysis) โดยการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise Method) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ซึ่งมีสมการดังต่อไปนี้

$$Y_1 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8 + b_9x_9 + b_{10}x_{10}$$

เมื่อตัวแปรตาม	Y_1	=	การตัดสินใจในการขยายพื้นที่ปลูกท้อ
	a	=	ค่าคงที่
	$b_1 \dots b_{14}$	=	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวแปร
ตัวแปรอิสระ	x_1	=	อายุ
	x_2	=	ระดับการศึกษา
	x_3	=	ประสบการณ์ปลูกท้อ
	x_4	=	ขนาดพื้นที่ปลูกท้อ
	x_5	=	ขนาดพื้นที่ถือครอง
	x_6	=	แรงงานในครัวเรือน
	x_7	=	รายได้จากท้อ
	x_8	=	ราคาท้อ
	x_9	=	การได้รับข่าวสาร
	x_{10}	=	การมีตำแหน่งในองค์กรต่างๆ
	x_{11}	=	โรคและแมลง

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดที่มีผลต่อการตัดสินใจของเกษตรกรในการขยายพื้นที่ปลูกท้อที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังแสดงในตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอนเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีผลต่อการตัดสินใจของเกษตรกรในการขยายพื้นที่ปลูกท้อ

ตัวพยากรณ์	b	SE _b	Beta	t
-ค่าคงที่	24.608	12.082		2.037

$$R = 0.389 \quad R^2 = 0.151 \quad R^2_{adj} = 0.140 \quad SE_{est} = 3.037 \quad F = .519$$

3.2 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 11 ตัว คือ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ปลูกท้อ ขนาดพื้นที่ปลูกท้อ ขนาดพื้นที่ถือครอง แรงงานในครัวเรือน รายได้จากห้อ ราคาห้อ การได้รับข่าวสาร การมีตำแหน่งในองค์กรต่างๆ และโรคและแมลง กับตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจในการไม่ขยายพื้นที่ปลูกท้อของเกษตรกร

เมื่อตัวแปรตาม Y_2	=	การตัดสินใจในการจะไม่ขยายพื้นที่ปลูกท้อ
ตัวแปรอิสระ X_1	=	อายุเต็มของเกษตรกรจนถึงวันที่สำรวจ หน่วยเป็นปี
X_2	=	ระดับการศึกษาสูงสุดของเกษตรกร
X_3	=	ประสบการณ์ปลูก จำนวนปีตั้งแต่เกษตรกรเริ่มปลูกท้อ
X_4	=	ขนาดพื้นที่ปลูกท้อ จำนวนพื้นที่ปลูกท้อทั้งหมด วัดเป็นไร่
X_5	=	ขนาดพื้นที่ถือครอง จำนวนพื้นที่ถือครอง วัดเป็นไร่
X_6	=	แรงงานในครัวเรือน สมาชิกในครอบครัวที่ทำการเกษตร ได้
X_7	=	รายได้จากห้อ จำนวนเงินที่ได้จากการจำหน่ายห้อ
X_8	=	ราคาห้อ ราคาที่ตั้งโดยโครงการหลวง และจากเกษตรกรตั้งขาย
X_9	=	การได้รับข่าวสาร จากสื่อต่างๆ ด้านการเพาะปลูก
X_{10}	=	การมีตำแหน่งในองค์กรต่างๆ
X_{11}	=	ปัญหาเกี่ยวกับโรคและแมลง ที่เป็นอุปสรรคต่อการปลูกท้อ

เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมดกับตัวแปรตาม ดังตารางที่ 29 เปรียบเทียบเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันพบว่า ส่วนใหญ่แล้วตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับต่ำถึงปานกลาง ตามเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ของบุปผา (ม.ป.ป. : 148) และไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน โดยแบ่งเกณฑ์การวัดระดับดังนี้

ค่าของ R_{xy}	แสดงว่า
+0.7 ขึ้นไป	ความสัมพันธ์ในทางบวกและสูงมาก
+0.5-0.69	ความสัมพันธ์ในทางบวกและมากพอสมควร
+0.3-0.49	ความสัมพันธ์ในทางบวกและปานกลาง
+0.1-0.29	ความสัมพันธ์ในทางบวกและต่ำ
+0.01-0.09	ความสัมพันธ์ในทางบวกและแทนไม่มีความสัมพันธ์กันเลย
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์เลย

-0.01ถึง-0.09	ความสัมพันธ์ในทางลบและแทบไม่มีความสัมพันธ์กันเลย
-0.1ถึง-0.29	ความสัมพันธ์ในทางลบและต่ำ
-0.3ถึง-0.49	ความสัมพันธ์ในทางลบและปานกลาง
-0.5ถึง-0.69	ความสัมพันธ์ในทางลบและมากพอสมควร
-0.7ขึ้นไป	ความสัมพันธ์ในทางลบและสูงมาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตารางที่ 29 ค่าสัมประสิทธิ์หัวเมี้ยนระหว่างตัวแปรอิสระกับการตัดสินใจในการไม่ขยายพื้นที่ป่าห้อมของเกษตรกร

	Y	X₁	X₂	X₃	X₄	X₅	X₆	X₇	X₈	X₉	X₁₀	X₁₁
Y	1.000	-.058	-.006	.107	.034	.055	.171	.052	.168	.224*	.039	.011
X₁	1.000	-.437***	.288*	.053	-.020	.269**	-.087	.179	-.040	-.204*	.010	
X₂		1.000	-.081	.113	.139	-.121	.243*	.017	-.049	-.002	.003	
X₃			1.000	.470***	.311**	.270**	.294***	.093	.042	-.147	.101	
X₄				1.000	.542***	-.032	.587***	.020	-.060	-.137	.045	
X₅					1.000	.242*	.382***	.151	-.078	-.097	.001	
X₆						1.000	-*185	.243*	.006	-.126	.022	
X₇							1.000	-.020	.110	-.127	.027	
X₈								1.000	-.050	-.182	-.162	
X₉									1.000	.419***	-.113	
X₁₀										1.000	-.033	
X₁₁											1.000	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ดังนั้นจึงได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์จากการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ผลโดยพหุคุณ (Multiple Regression Analysis) โดยการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise Method) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามซึ่งมีสมการดังต่อไปนี้

$$Y_2 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8 + b_9x_9 + b_{10}x_{10}$$

เมื่อตัวแปรตาม	Y_2	=	การตัดสินใจในการขยายพื้นที่และไม่ขยายพื้นที่ปลูกท้อ
	a	=	ค่าคงที่
ตัวแปรอิสระ	$b_1 \dots b_{14}$	=	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวแปร
	x_1	=	อายุ
	x_2	=	ระดับการศึกษา
	x_3	=	ประสบการณ์ปลูกท้อ
	x_4	=	ขนาดพื้นที่ปลูกท้อ
	x_5	=	ขนาดพื้นที่ถือครอง
	x_6	=	แรงงานในครัวเรือน
	x_7	=	รายได้จากท้อ
	x_8	=	ราคาท้อ
	x_9	=	การได้รับข่าวสาร
	x_{10}	=	การมีตำแหน่งในองค์กรต่างๆ
	x_{11}	=	โรคและแมลง

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า การได้รับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการไม่ขยายพื้นที่ปลูกท้อของเกษตรกร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณเท่ากับ 0.224 และการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระ 1 ตัว คือ การได้รับข่าวสารจะมีผลต่อการตัดสินใจของเกษตรกร ประมาณร้อยละ 5.00 และถ้าใช้การได้รับข่าวสารไปพยากรณ์การตัดสินใจของเกษตรกร จะมีความคลาดเคลื่อนประมาณ 2.719 โดยการได้รับข่าวสารสามารถพยากรณ์การตัดสินใจของเกษตรกรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังแสดงในตารางที่ 30

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอนเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
อิสระที่มีผลต่อการตัดสินใจของเกยตրกรในการไม่ขยายพื้นที่ป่าลูกท้อ

ตัวพยากรณ์	b	SE _b	Beta	t
- การได้รับข่าวสาร	1.063	0.513	0.224	2.072*
- ค่าคงที่	22.632	3.303		6.853***

$$R = 0.224 \quad R^2 = 0.050 \quad R^2_{adj} = 0.039 \quad SE_{est} = 2.7189 \quad F = 4.292^*$$

ชี้ว่าสามารถสรุปเป็นสมการถดถอยพหุคุณการตัดสินใจของเกยตրกร ได้ดังนี้

$$Y_2 = 22.632 + 1.063 + X_9$$

หรือ การตัดสินใจไม่ขยายพื้นที่ป่าลูกท้อของเกยตրกร = 22.632 + 1.063 (การได้รับข่าวสาร)

จากสมการดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า เกยตրกรที่ได้รับข่าวสารในระดับสูงจะมีการตัดสินใจมากกว่าเกยตรกรที่ได้รับข่าวสารในระดับต่ำกว่าและจะทำให้คะแนนการตัดสินใจเกี่ยวกับการไม่ขยายพื้นที่ป่าลูกท้อของเกยตรกรเปลี่ยนแปลง 1.063 คะแนน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจระหว่างผู้ที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกและผู้ที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกท้อ

จากการศึกษา การตัดสินใจของเกษตรกรระหว่างผู้ที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกและผู้ที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกท้อ พบร่วมกับ การตัดสินใจของเกษตรกรระหว่างผู้ที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูก และผู้ที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกท้อของเกษตรกรบ้านบุนนาค อำเภอแม่วงศ์ จังหวัดเชียงใหม่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ($t = -6.941$)

ประเด็นการตัดสินใจของเกษตรกรระหว่างผู้ที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกและผู้ที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกท้อของเกษตรกรบ้านบุนนาค อำเภอแม่วงศ์ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ความพอใจเพียงของเงินลงทุนที่มีอยู่ ความรู้เกี่ยวกับการปลูกท้อ ประสบการณ์ในการปลูกท้อ เจ้าหน้าที่สนับสนุน รายได้จากการขายพื้นที่ปลูกท้อ ราคาท้อ มีแหล่งเงินเชื่อ แรงงานในครัวเรือน ความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ถือครอง ความเหมาะสมของสภาพอากาศ และต้นทุนการผลิต ในประเด็นที่ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ ความพอใจเพียงของขนาดพื้นที่ถือครอง มีตลาดที่รองรับ ความยุ่งยากในการดูแลรักษา และโรคแมลงศัตรูพืช

จากการศึกษา ประเด็นการตัดสินใจของเกษตรกรระหว่างผู้ที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกและผู้ที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกท้อของเกษตรกรบ้านบุนนาค อำเภอแม่วงศ์ จังหวัดเชียงใหม่ ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจในหลายประเด็น มีผลที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

1. ประเด็นความพอใจเพียงของขนาดพื้นที่ถือครอง เกษตรกรที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.61 ส่วนเกษตรกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.46 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกษตรกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบร่วมกับ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.038\text{NS}$)

2. ประเด็นความพอใจเพียงของเงินลงทุนที่มีอยู่ เกษตรกรที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.48 ส่วนเกษตรกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 2.49 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกษตรกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .001 พบร่วมกับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -10.167***$)

3. ประเด็นความรู้เกี่ยวกับการปลูกท้อ เกษตรกรที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.66 ส่วนเกษตรกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 2.33 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกษตรกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .001 พบร่วมกับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -7.611***$)

4. ประเด็นประสบการณ์ในการปลูกห่อ เกษตรกรที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.82 ส่วนเกษตรกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 2.17 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกษตรกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .001 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -3.594^{***}$)

5. ประเด็นเจ้าหน้าที่สนับสนุน เกย์ตระกรที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมิค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.84 ส่วนเกย์ตระกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมิค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 2.21 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกย์ตระกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .001 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -3.652^{***}$)

6. ประเด็นรายได้จากห้องเรียนที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.07 ส่วนเกษตรกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.20 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกษตรกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.047^*$)

7. ประเด็นราคาท่อ เกษตรกรที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.57 ส่วนเกษตรกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.83 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกษตรกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.297^*$)

8. ประเด็นการมีแหล่งสินเชื่อ เกษตรกรที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.25 ส่วนเกษตรกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.58 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกษตรกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .001 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -3.631^{***}$)

9. ประเด็นแรงงานในครัวเรือน เกณฑ์รกรที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.27 ส่วนเกณฑ์รกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.48 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกณฑ์รกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.253*$)

10. ประเด็นการมีติดารองรับ เกณฑ์กรที่ต้องการขยายพื้นที่ปัลอกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.70 ส่วนเกณฑ์กรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปัลอกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.76 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกณฑ์กรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.608$ NS)

11. ประเด็นความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ลือครอง เกษตรกรที่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.11 ส่วนเกษตรกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกมีค่าระดับการตัดสินใจ

เฉลี่ย 1.39 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกย์ตระกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .01 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -3.274^{**}$)

12. ประเด็นความเหนาะสมของสภาพอากาศ เกย์ตระกรที่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลึกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 1.91 ส่วนเกย์ตระกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลึกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 2.13 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกย์ตระกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .01 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -3.054^{**}$)

13. ประเด็นความยุ่งยากในการดูแลรักษา เกย์ตระกรที่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลึกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 2.75 ส่วนเกย์ตระกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลึกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 2.82 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกย์ตระกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.806\text{NS}$)

14. ประเด็นโรคและแมลงศัตรูพืช เกย์ตระกรที่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลึกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 2.27 ส่วนเกย์ตระกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลึกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 2.25 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกย์ตระกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.233\text{NS}$)

15. ประเด็นต้นทุนการผลิต เกย์ตระกรที่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลึกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 2.52 ส่วนเกย์ตระกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลึกมีค่าระดับการตัดสินใจเฉลี่ย 2.32 โดยทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจของเกย์ตระกรทั้งสองกลุ่มด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.044^*$)

(ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจระหว่างผู้ที่ต้องการขยายพื้นที่ป่ากุ้งและผู้ที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ป่ากุ้งท้อ

ประเด็น	เกณฑ์ที่ขยายพื้นที่ป่ากุ้ง		เกณฑ์ที่ไม่ขยายพื้นที่ป่ากุ้ง		t
	ค่าเฉลี่ย	(SD)	ค่าเฉลี่ย	(SD)	
1.ความพอใจของนาคพื้นที่ดื้อกรอง	1.61	0.81	1.46	0.75	1.038
2.ความพอใจของเงินทุนที่มีอยู่	1.48	0.55	2.49	0.53	-10.167***
3.ความรู้เกี่ยวกับการป่ากุ้งท้อ	1.66	0.48	2.33	0.47	-7.611***
4.ประสบการณ์ในการป่ากุ้งท้อ	1.82	0.45	2.17	0.56	-3.594***
5.เจ้าหน้าที่สนับสนุน	1.84	0.61	2.21	0.52	-3.652***
6.รายได้จากท้อ	1.07	0.26	1.20	0.40	-2.002*
7.ราคาท้อ	1.57	0.59	1.83	0.64	-2.297*
8.มีแหล่งเงินทุน	1.25	0.44	1.58	0.52	-3.631***
9.แรงงานในครัวเรือน	1.27	0.45	1.48	0.50	-2.253*
10.มีตลาดท้อรองรับ	1.70	0.55	1.76	0.48	-0.608
11.ความเห็นชอบของสภาพพื้นที่ดื้อกรอง	1.11	0.32	1.39	0.52	-3.274**
12.ความเห็นชอบของสภาพอากาศ	1.91	0.47	2.13	0.34	-3.054**
13.ความยุ่งยากในการดูแลรักษา	2.75	0.62	2.82	0.39	-0.806
14.โรคและแมลงศัตรูพืช	2.27	0.50	2.25	0.54	0.233
15.ต้นทุนการผลิต	2.52	0.55	2.32	0.52	2.044*
รวมเฉลี่ย	1.72	0.51	1.96	0.52	-6.941***

ตอนที่ 5 ปัญหา และอุปสรรคต่อการขยายพื้นที่ป่าลูกของเกษตรกรที่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลูกและเกษตรกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลูกท้อ

ในการศึกษาปัญหา และอุปสรรคต่อการขยายพื้นที่ป่าลูกของเกษตรกรที่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลูกและเกษตรกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลูกท้อ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ความสำคัญของปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรที่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลูกท้อ

1. ไม่มีที่ดินเพียงพอที่จะขยาย(ไม่มีสิทธิ์ในการครอบครองที่ดิน) มีค่าเฉลี่ย 2.41 สำคัญมาก
2. ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน มีค่าเฉลี่ย 2.30 สำคัญระดับปานกลาง
3. ไม่มีเงินลงทุน มีค่าเฉลี่ย 2.20 สำคัญระดับปานกลาง
4. ไม่มีความรู้และประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 2.27 สำคัญระดับปานกลาง
5. พอใจกับพื้นที่ที่ใช้ในการเพาะปลูกอยู่แล้ว มีค่าเฉลี่ย 2.20 สำคัญระดับปานกลาง
6. สภาพดินและอากาศไม่เหมาะสมต่อการขยายพื้นที่เพาะปลูก มีค่าเฉลี่ย 1.86 สำคัญระดับปานกลาง
7. ความลาดเอียงของพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 1.61 ไม่สำคัญ
8. เกษตรกร ไม่มีปัญหารोคและแมลง
9. ขาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 1.95 สำคัญระดับปานกลาง
10. ราคาก๊อปไม่แน่นอน มีค่าเฉลี่ย 2.39 สำคัญมาก

(ตารางที่ 32)

ความสำคัญของปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลูกท้อ

1. ไม่มีที่ดินเพียงพอที่จะขยาย(ไม่มีสิทธิ์ในการครอบครองที่ดิน) มีค่าเฉลี่ย 2.38 สำคัญมาก
2. ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน มีค่าเฉลี่ย 1.67 สำคัญระดับปานกลาง
3. ไม่มีเงินลงทุน มีค่าเฉลี่ย 2.20 สำคัญระดับปานกลาง
4. ไม่มีความรู้และประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 1.69 สำคัญระดับปานกลาง
5. พอใจกับพื้นที่ที่ใช้ในการเพาะปลูกอยู่แล้ว มีค่าเฉลี่ย 1.71 สำคัญระดับปานกลาง
6. สภาพดินและอากาศไม่เหมาะสมต่อการขยายพื้นที่เพาะปลูก มีค่าเฉลี่ย 2.56 สำคัญมาก
7. ความลาดเอียงของพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 1.76 สำคัญระดับปานกลาง
8. เกษตรกร ไม่มีปัญหารอคและแมลง
9. ขาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 2.0 สำคัญระดับปานกลาง
10. ราคาก๊อปไม่แน่นอน มีค่าเฉลี่ย 2.35 สำคัญมาก

(ตารางที่ 33)

ตารางที่ 32 ปัญหาและอุปสรรคต่อการขยายพื้นที่ป่าลูกของเกษตรกรที่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลูกท่อ

ปัญหาและอุปสรรคต่อการขยายพื้นที่ป่าลูก ของเกษตรกร	ระดับความสำคัญของปัญหา			ค่าเฉลี่ย (คะแนน)	แปลความหมาย
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. ไม่มีที่ดินเพียงพอที่จะขยาย (ไม่มีสิทธิ์ในการครอบครองที่ดิน)	19 (43.2)	24 (54.5)	1 (2.3)	2.41	มาก
2. ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน	16 (36.4)	25 (56.8)	3 (6.8)	2.30	ปานกลาง
3. ไม่มีเงินลงทุน	13 (29.5)	27 (61.4)	4 (9.1)	2.20	ปานกลาง
4. ไม่มีความรู้และประสบการณ์	17 (38.6)	22 (50.0)	5 (11.4)	2.27	ปานกลาง
5. พอใจกับพื้นที่ที่ใช้ในการเพาะปลูกอยู่แล้ว	13 (29.5)	27 (61.4)	4 (9.1)	2.20	ปานกลาง
6. สภาพดินและอากาศไม่เหมาะสมสมต่อการขยายพื้นที่เพาะปลูก	8 (18.2)	22 (50.0)	14 (31.8)	1.86	ปานกลาง
7. ความคาดเด้อของพื้นที่	0 (0.0)	27 (61.4)	17 (38.6)	1.61	น้อย
8. ขาดแรงงาน	2 (4.5)	38 (86.4)	4 (9.1)	1.95	ปานกลาง
9. ราคาท่อไม่แน่นอน	18 (40.9)	25 (56.8)	1 (2.3)	2.39	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม				2.13	ปานกลาง

หมายเหตุ
 การตัดสินใจมาก ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.35-3.00 ค่าคะแนน
 การตัดสินใจปานกลาง ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.68-2.34 ค่าคะแนน
 การตัดสินใจน้อย ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.67 ค่าคะแนน

ตารางที่ 33 ปัญหาและอุปสรรคต่อการขยายพื้นที่ป่าลูกของเกษตรกรที่ไม่ต้องการขยายพื้นที่ป่าลูกท่อ

ปัญหาและอุปสรรคต่อการขยายพื้นที่ป่าลูก ของเกษตรกร	ระดับความสำคัญของปัญหา			ค่าเฉลี่ย (คะแนน)	แปลความหมาย
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. ไม่มีที่ดินเพียงพอที่จะขยาย (ไม่มีสิทธิ์ในการครอบครองที่ดิน)	36 (42.9)	44 (52.4)	4 (4.8)	2.38	มาก
2. ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน	2 (2.4)	52 (61.9)	30 (35.7)	1.67	ปานกลาง
3. ไม่มีเงินลงทุน	13 (15.5)	45 (53.6)	26 (31.0)	1.85	ปานกลาง
4. ไม่มีความรู้และประสบการณ์	7 (8.3)	44 (52.4)	33 (39.3)	1.69	ปานกลาง
5. พอดีกับพื้นที่ที่ใช้ในการเพาะปลูกอยู่แล้ว	6 (7.1)	48 (57.1)	30 (35.7)	1.71	ปานกลาง
6. สภาพดินและอากาศไม่เหมาะสมต่อการขยายพื้นที่เพาะปลูก	49 (58.3)	33 (39.3)	2 (2.4)	2.56	มาก
7. ความลาดเอียงของพื้นที่	4 (4.8)	56 (66.7)	24 (28.6)	1.76	ปานกลาง
8. ขาดแรงงาน	2 (2.4)	80 (95.2)	2 (2.4)	2.00	ปานกลาง
9. ราคาท่อไม่แน่นอน	31 (36.9)	51 (60.7)	2 (2.4)	2.35	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม				2.00	ปานกลาง

<u>หมายเหตุ</u>	การตัดสินใจมาก	คะแนนเฉลี่ย	คะแนน
	การตัดสินใจปานกลาง	คะแนนเฉลี่ย	คะแนน
	การตัดสินใจน้อย	คะแนนเฉลี่ย	คะแนน

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

จากปัญหาและอุปสรรคในการปฎิบัติที่ได้กล่าวมาข้างต้น เกษตรกรได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา และอุปสรรคต่างๆ แต่ละด้านดังนี้

1. แนวทางแก้ไขปัญหาทางด้านไม่มีที่ดินเพียงพอที่จะขยาย โดยต้องจัดรวมพื้นที่ของสามีภรรยากัน หรือซื้อสิทธิ์ต่อเพื่อนบ้าน

2. แนวทางแก้ไขปัญหาทางด้านไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน เกษตรกรสามารถใช้สิทธิ์ทำกินได้

3. แนวทางแก้ไขปัญหาทางด้านไม่มีเงินลงทุน เกษตรกรสามารถถูกได้จากการโคลงการหลวงสำหรับเกษตรกรที่เข้าเครือข่ายของโครงการหลวง แต่เกษตรกรรายอื่นสามารถถูกเงินลงทุนได้จากสหกรณ์การเกษตรในหมู่บ้านได้

4. แนวทางแก้ไขปัญหาทางด้านความรู้และประสบการณ์ เกษตรกรสามารถรับคำปรึกษาได้จากการหลวงบุนนาค และศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่(บุนนาค)

5. แนวทางแก้ไขปัญหาทางด้านพอิกับพื้นที่ที่ใช้เพาะปลูก ใช้ราคายาของท่อ และรายได้ที่ได้จากการปลูกท่อ เป็นจุดน่าสนใจสำหรับเกษตรกร

6. แนวทางแก้ไขปัญหาทางด้านความล้าดอียงของพื้นที่ เกษตรกรสามารถทำแปลงเป็นแบบชั้นบันได หรือปรับสภาพบริเวณโคนต้นท่อ ให้ร้านเรียนเหมาะสมต่อการเพาะปลูก

7. แนวทางแก้ไขปัญหาทางด้านโรคและแมลงศัตรูพืช เกษตรกรสามารถพ่นยาเพื่อป้องกันกำจัดได้

8. แนวทางแก้ไขปัญหาทางด้านขาดแรงงาน เกษตรกรจะจ้างแรงงานเพิ่มเป็นช่วงๆ เช่น การพ่นยาป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช การเก็บเกี่ยวผลผลิต เป็นต้น

9. แนวทางแก้ไขปัญหาทางด้านราคาท่อไม่แน่นอน เกษตรกรที่เข้าเครือข่ายโครงการหลวงจะขายได้ราคาตามเกรดของท่อ ซึ่งมีราคาแน่นอน แต่เกษตรกรทั่วไปจะขายห้อประมาณกิโลกรัมละ 30-50 บาท